

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.941 van 23 januari 2003
in de zaak A. 124.860/VII-27.450.**

In zake : n.v. ARKOVA,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. BERGÉ,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Philipslaan 20.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. ARKOVA op 2 augustus 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Landbouw van 3 juni 2002 houdende uitspraak over het beroep tegen het besluit van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 15 januari 1993 waarbij aan de n.v. ARKOVA de vergunning wordt geweigerd voor de verdere exploitatie van 9920 mestvarkens en de vergunning wordt verleend voor de exploitatie van 2800 mestvarkens en 400 zeugen, en de opslag van 3600 liter petroleum en 3200 liter mazout, aan de Willekomstraat 2 in 8740 Pittem;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 december 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. MEYER die loco advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat J. BERGÉ die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met het bestreden besluit aan de verzoekende partij de vergunning wordt geweigerd voor de exploitatie van 9920 mestvarkens in haar inrichting gelegen te Pittem, Willekomstraat nr. 2; dat dit besluit werd genomen nadat de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen de vergunning had verleend voor het houden van 2800 mestvarkens en 400 zeugen en de verzoekende partij tegen die beslissing administratief beroep had ingesteld;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij doet gelden dat zij haar inrichting te Pittem sedert geruime tijd uitbaat met alle noodzakelijke vergunningen, dat het bestreden besluit tot gevolg heeft dat de uitbating zonder enige exploitatievergunning valt waardoor elke activiteit zou worden stopgezet, dat het voor zich spreekt dat een plotse stopzetting van de varkensweek haar in ernstige moeilijkheden zal brengen, dat immers de jaarlijkse omzet in de vestiging te Pittem een bedrag van 2.875.565 euro tot 3.520.088 euro vertegenwoordigt, dit naargelang de fluctuerende marktprijzen, terwijl het statutair vastgelegd maatschappelijk kapitaal 755.009 euro bedraagt, dat daaruit blijkt dat de

levensvatbaarheid van de onderneming van de verzoekende partij ernstig in gevaar komt en dat de gedane investeringen - van de recente wordt een overzicht gegeven - alsdan verloren gaan; dat, voorts, zij doet gelden dat zij zware administratieve en strafrechtelijke sancties riskeert wanneer zij de exploitatie zou verderzetten in afwachting van een vernietigingsarrest; dat zij er op wijst dat er reeds een correctie-nele procedure loopt wegens onvergunde exploitatie; dat zij nog stelt dat het voorlopig laten leegstaan van de stallen 'bovendien tot evidente problemen wat betreft de werking van verzoekster en het onderhoud van de installaties' leidt, dat zij om sanitaire redenen met een vaste kring van leveranciers werkt en dat het moeilijk zou zijn dergelijk systeem opnieuw op te zetten na jarenlange stopzetting en dat zij dreigt een superheffing te moeten betalen op alle onvergunde mest; dat zij er aan toevoegt ook een moreel nadeel te lijden daar zij het rechtstreekse slachtoffer is van de inconsequente houding van het bestuur, terwijl zij nochtans alle mogelijke en nodige inspanningen heeft geleverd om te beantwoorden aan de wensen van het bestuur en terwijl zij in eerste aanleg een beperkte vergunning had verkregen en haar administratief beroep beperkt werd tot het geweigerde gedeelte;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij haar omzetcijfers niet nader toelicht, zodat het niet duidelijk is of ze betrekking hebben op 9920 mestvarkens dan wel op 2800 mestvarkens en 400 zeugen, dat dit van belang is daar een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit niet tot gevolg zou kunnen hebben dat de verzoekende partij het recht kan verkrijgen om 9920 mestvarkens te exploiteren, dat daarenboven het gebrek aan detaillering van de aangehaalde cijfers problematisch is omdat het niet mogelijk is te controleren of de verzoekende partij nog inkomsten verwerft uit andere bronnen, dat immers uit de gegevens waarover de Vlaamse Landmaatschappij beschikt, blijkt dat de verzoekende partij nog andere inrichtingen exploiteert, met name grote varkenshouderijen in West-Vlaanderen waar in totaal, zonder de inrichting te Pittem, 50.000 varkens worden gehouden, dat de verzoekende partij niet bewijst dat de stopzetting van de activiteiten op een inrichting werkelijk haar levensvatbaarheid in het gedrang brengt, dat de bewering van de verzoekende partij dat zij nooit onverantwoorde risico's heeft genomen en steeds de nodige vergunningen heeft gevraagd, niet pertinent is bij de beoordeling van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat de verwijzing naar recente investeringen nutteloos is daar de verzoekende partij er niet mocht van uitgaan dat het gevraagde aantal dieren zou worden vergund, dat eventuele administratieve of strafrechtelijke sancties niet het rechtstreeks gevolg zouden zijn van de bestreden beslissing maar van het wederrech-

telijk exploiteren zonder de vereiste vergunning, dat overigens de nutriëntenhalte voor de verzoekende partij werd bepaald op grond van de mestbankaangiftes in de jaren 1996, 1997 en 1998; dat tenslotte zij doet gelden dat haar geen incoherentie kan worden verweten en dat het opgeworpen moreel nadeel dan ook geen grondslag heeft;

2.2. Overwegende dat op basis van de door de verzoekende partij weergegeven omzetcijfers van de inrichting te Pittem niet kan worden nagegaan welke de financiële weerslag is van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit; dat daarbij komt, zoals de verwerende partij terecht opmerkt en zoals uit de stukken van het administratief dossier blijkt, dat de verzoekende partij in diverse andere inrichtingen nog ongeveer 50.000 varkens houdt; dat de verzoekende partij in haar uiteenzetting geen concrete en specifieke gegevens aanvoert waaruit kan blijken dat rekening houdend met de inkomsten die zij uit de exploitatie van haar andere inrichtingen put, haar financiële situatie door de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit dermate is dat zij in haar voortbestaan wordt bedreigd; dat ook niet kan worden voorbijgegaan aan het feit dat de verzoekende partij van de bestendige deputatie geen vergunning heeft verkregen voor het houden van 9920 mestvarkens, maar voor 2800 mestvarkens en 400 zeugen en dat de verzoekende partij, alhoewel zij sedert juli 1989 niet meer over een vergunning voor 9920 mestvarkens beschikte, toch steeds haar exploitatie met 9920 varkens heeft voorgezet; dat een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit niet tot gevolg kan hebben dat zij verder 9920 mestvarkens kan houden; dat de administratieve en strafrechtelijke sancties waarover de verzoekende partij het heeft slechts het gevolg zouden zijn van de keuze vanwege de verzoekende partij om zonder vergunning de exploitatie verder te zetten; dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat het tijdelijk leegstaan van de betrokken inrichting tot bijna onoverkomelijke problemen zou leiden bij het heropstarten na een eventueel vernietigingsarrest; dat, tenslotte, de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 31 van het decreet van 20 december 1995 tot wijziging van het meststoffendecreet van 23 januari 1991 en niet wegens een laakbaar gedrag vanwege de verzoekende partij; dat het aangevoerde nadeel niet kan worden aangenomen;

3. Overwegende dat niet voldaan is aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig januari tweeduizend en drie, door :

Mevr..	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	C. VERHAERT,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

M.-R. BRACKE